

[Bjørn Elmquist]

proces i ægteskabssager, og jeg vil gerne høre, om justitsministeren kunne fortælle os bare i få ord, hvornår der sker mere på området fri proces.

Leif Hermann (SF):

Det er jo tiltalende, at der i hvert fald er nogle, der læser, hvad man skriver i aviserne, og jeg skal lige komme med et par bemærkninger om dels det, jeg har skrevet, dels den hensigt, det er skrevet i.

Jeg har naturligvis gjort det, at jeg har sammenstykket de muligheder, vi faktisk har i dag for anonym vidneførsel, for brug af politiprovokatører, for at lukke munden på forsvarerne osv. Det har jeg sammenstykket i et skræmmebillede, og det skal jeg gerne medgive, men det hjælper ikke noget, at man siger, at det kun er undtagelsesvis, det er kun inden for narkosager. For hvad nu, hvis det bliver hovedreglen, at man optræder sådan inden for narkosager, hvis andre efterforskningsmæssige skridt ikke gør det muligt at opklare dem ellers? Har vi dermed så udtaget en sagsgruppe, hvor vi nu efterhånden får tygget de enkelte elementer så grundigt igennem, at vi kan sige, at der for denne sagsgruppe gælder andre principielle retssikkerhedsmæssige ordninger end for andre sagsgrupper? Ja, det tror jeg.

Lad mig så vende mig til spørgsmålet om den domstolskontrol, man har indsat i forslaget, når det drejer sig om brugen af politiprovokatører. Det er bestemt ikke noget, som domstolene er videre begejstrede for at skulle administrere. På stribe kommer retterne – og det er stort set samtlige retter – og fortæller, at de ikke er særlig glade for at skulle overvåge det, der med et nudansk udtryk hedder provokationsgrænsen.

Det er dog en af de mere fornuftige ting i forslaget, men så siger retterne: må vi være fri for at blive indblandet i overvågningen af politiets efterforskningsskridt. Lidt ejendommeligt måske, fordi retten jo faktisk er inde i en kontrolfunktion allerede i dag i forbindelse med telefonaflytninger. Men væsentligt er det altså, at retterne siger: vi er ikke meget for at skulle kontrollere politiets efterforskningsskridt. Så kan man spørge sig selv, hvilken værdi en sådan kontrol vil få, når vi allerede nu har de meldinger fra domstolene.

Om indgrebene i meddelelseshemmeligheden vil jeg gerne fremhæve én bestemt ting, og det er spørgsmålet om advokatbeskikkelse i sager, hvor hensynet til fremmede magter gør sig gældende. Når det drejer sig om narkosager, vil vi stort set altid komme til at stå i en situation, hvor forholdet til fremmede magter er involveret, for så vidt som hjemmeproduktionen af disse afskyelige ting jo ikke er af en sådan størrelsesorden, at den kan dække efterspørgslen. Derved vil vi i princippet, hver gang der er tale om en narkotikasag, kunne sige: her er der ikke adgang til advokatbeskikkelse, og så må vi nok sige, at det er betænkeligt.

Derudover vil jeg spørge, hvorfor advokater som helhed ikke skal ind i billedet her. Er det hensynet til de her i landet opererende venligsindede efterretningstjenester, der gør sig gældende?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne igen i denne omgang komme med nogle bemærkninger om brugen af politiprovokatører. Jeg regner med, at vi nok når igennem reguleringen af aflastningen af højesteret på fornuftig vis.

Grunden til, at jeg vil begynde med spørgsmålet om politiprovokatører, er den socialdemokratiske ordførers bemærkning om, at det glædede ham, at jeg dog ville diskutere det. Jeg sagde, at der var områder, som jeg uden videre kunne godkende som marked for politiprovokatører. Det drejede sig om statens sikkerhed og selvstændighed, hvor justitsministeren har en ganske særlig adgang til at gribe ind. Derimod må jeg understrege, at min principielle indstilling over for politiprovokatører er, at de ikke må bruges. Den udformning, som den nye § 754 a har, er efter min opfattelse ikke betryggende; den indskrænker ikke på tilstrækkelig vis politiprovokatørers anvendelse, og hvis det er det, der til sin tid skal vedtages, kan jeg ikke anbefale, at man stemmer for det.

Hvad angår indgrebet i meddelelseshemmeligheden, forstår jeg meget godt, at man kan føle sig provokeret. Fra de sidste dage har vi jo den provokation, at nogle maskerede mænd forsøger at forhindre, at en børnehaveder passer sit arbejde, oven i købet trænger ind i børnehaven og fjerner lederen, blot fordi denne leder har en holdning, som